

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Sanderi Angli Doct. Theol. De Origine Ac
Progressv Schismatis Anglicani Libri Tres ...**

Sander, Nicholas

Coloniæ Agrippinæ, 1610

Qui Seminaria ingrediuntur, iuramento se obstringunt, ac postea in certis
rebus occupantur. Eorum requisita. Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64680](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64680)

niorum Epistolas. Nunc vt institueramus de Seminarijs Anglicanis materiam continemus; siquidem illa sedes Apostolica, Rex Catholicus, cum alijs Principibus & Dominis amplexatur, qui suis eleemosynis eorū Collegas in spem Martyrij educant.

Qui Seminaria ingrediuntur, iuramento se obstringunt, ac postea incertis rebus occupantur.

Eorum requisita.

CAPVT XXI.

AD Seminaria ista quæ modo diximus nõ omnes Angli indifferēter admittuntur, sed ij tantum, qui ad finem illorū consequēdum aptiores esse videntur. Atq; hi plerumq; mediæ ætatis sunt, virtutibus præditi, præclarissimi ingenij, ac bonæ indolis. Inter hos sunt multi nobiles, equitum filij & magnatum, regni primorum ac procerum: qui manu Dei tacti, ab illius spiritu ducti, & gratia extimulati, domos, Parentes & cognatos, omniaq; quæ inter suos habere poterant relinquunt, ne fidei Catholicæ iacturam faciant, & periculū adeant eam amittendi. Adueniunt etiā nonnunquā homines docti, & in literis exercitati, vt scientijs melius imbuti, & virtutibus quibuscunq; instructi, in patriā suā redeant, & ex terra tā inculta & neglecta ante zizanijs extirpatis, religionis Catholicæ doctrinā seminēt. Omnes isti, vbi per aliquot dies examinati probatiq; fuerint, tandē admittuntur, & solenni iuramento Deo facto, spondēt se totos eius seruitio inuigilatos, suo tēpore sacros ordines accepturos, & in Angliā reuersuros esse. Iuramenti vero forma talis est.

h 2

Iura-

Iuramentum quod Anglicanorum Seminariorum alumni præstant.

EGO N. N. huius Anglicani Collegij alumnus, considerans quantis me Deus beneficijs affecerit, tunc autem præsertim, quando ex Patria mea ab heresi adeo nunc afflictæ eduxit, ac me Ecclesiæ Catholicæ mēbrum affecit; simulq̃ tam immensam Dei misericordiam grato animo prosequi volens, totum me illius Diuino seruitio, in quantum possum, ad huius Collegij finē adimplendum offerre constitui. Promitto igitur & coram omnipotente Deo iuro, paratum me ex animo esse, si diuina illius gratia me adiuuauerit, Sacros ordines suo tempore recipere, & in Angliam reuerti, illic ut animas gentilium & proximorum conuertam, quoties & quando huius Collegij Superiori, instituto suo conformē esse videbitur, Domino mihi illud imperante. Arque hoc est Anglicanorum Seminaristarum iuramentum.

Eo tempore, quo Anglicani illi Collegæ in Seminario viuunt, Romæ, Vallisoleti & Hispalis pro superioribus habent Patres Societatis Iesu, quibus magna cum exactiōe obediunt. Habent regulas suas & statuta, quæ accuratè admodum seruant: habent toto die certas & constitutas horas, quas virtutum & literarum exercitijs impendunt, ita ut à primo diluculo ad crepusculum vespertinum vsque, otiosum tempus non habeant. Exercentur autem in ijs ferè rebus, quæ animarū suarum profectum & perfectionem concernunt, tum quæ eos scientijs imbuunt, admodum

dum reuera necessarijs, vt Hæreticos obstinatos in veritatis viam reducant. Vacant ergo orationi vocali & mentali, Missas cum deuotione quotidie dicunt & audiunt, horas suas, Rosaria, & litteras recitant. Examen conscientia, lectionem rerum sacrarum ad mensam, confessionem, hebdomadariam communionem, rerum ad finem suum ducentium ac mediorem eò pertrahentium auditionem solennem habent. Neque verò minori cum cura in omni literarum genere, qua humanarum, qua diuinarum in lingua Latina, Græca, & Hebræa, in omnibus Philosophiæ partibus naturalis & moralis, in sacra Scriptura, in Theologia Ecclesiastica, ac præcipuè in materijs controuersis, quas Hæretici Anglicani suis erroribus obscurant, exercentur; quo ita veritate Sanctæ Catholicæ fidei melius perspecta & armati, raris hæreticorum argumentis facilius respondeant, ac illos confundant. Et ob hanc causam frequentes lectiones, repetitiones, collationes, disputationes, conclusiones, omniaque alia literaria exercitia alicuius fructus & emolumentum apud illos sunt. Et laudandus est reuera Deus, quod alumnos istos tantoperè in omni virtutum ac scientiarum genere proficere conspiciamus, siquidem finis & scopus, ad quem illorum studia collimant, Deus est, qui deinde illos ipsos iuuat & prouehit.

Iam cum superioribus Anglicanorū istorum Collegiorum, nonnulli robusti, & ad negotium tam difficile & arduum esse videntur, maturiores & ætate prouectiores seligunt.

h 3

Quam-

Quamuis autem omnes pro nostra fide mori desiderant, attamen quod omnes desiderant, id non omnibus continuo datur, sed tempus suum expectare coguntur. Interea autem aptiores dimittunt, reliquis sancta quadam invidia ac emulatione flagrantibus, Deum pro illis obsecrantibus, & cum lachrymis ac gemitibus dulcissimos suos fratres deserentibus, non quia ad tormenta & mortem in Anglia crudeliter oppetendam proficiscuntur, sed quia illos sequi non possunt, ac una suppliciorum suorum coronas & triumphos recipere est vestigio non merentur.

Animus & modus, quo Anglicani alumni in Patriam suam reuertuntur.

CAPVT XXII.

Animus ac spiritus ille, cum quo fortes isti milites & athletæ Dei, ad tam exitium, & periculosum facinus proficiscuntur, admirabilis prorsus est, & non nisi à Dei manu profecta. Nam quomodo absque illa possibile foret, tot nobiles adolescètes domi suæ lautè educatos, tanto cum animo & robore, inhorribile infinitorum periculorum mare, atque in syluam immanissimis bestiis plenam intrare, scientes se ab illis lacerandos esse, nisi à Deo miraculosè ex illorum unguibus rapiantur.

Vt autem zelus iste & feruor, quem Anglicanorum Seminariorum alumni habent pro Deo moriendum ut etiam gaudium cum quo in Patriam suam sanguinem pro fide Catholica effusuri, reuertuntur, intelligatur: apponam huic loco verba ex illorum numero cuiuspiam, quæ latina lingua Anno 1591. ad Sanctitatem

Anglicani filij, Romam iamiam discessuri, affectum & animum erga Catholicam Religionem demonstrant.